

Ὁ ἐκ Βρυξελλῶν ζωγράφος Ἰωσήφ Francois ἐτοιμάζει ἐκθεοὶν τῶν ἔργων του ἐν τῷ Καλλιτεχνικῷ Κύκλῳ τῶν Βρυξελλῶν.

★

Ἡ 49η Ἐκθεσις τῶν Ὑδατογράφων, ἥτις διωργανώθη ἐν τῷ Νεωτέρῳ Μουσείῳ τῶν Βρυξελλῶν, ἐστειφθῆ ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Ἐν μέσῳ τῶν ἐξόχων ἔργων τῶν Ἀγγλων Bartlett, East Robinson, τοῦ Ὀλλανδοῦ Breitner, τοῦ Baseler καὶ τοῦ Jacob Smits διεκρίνοντο τὰ ἔργα τοῦ Evariste Carpentier (Μήτηρ καὶ κόρη), ἡ Ἀποψὶς τοῦ μεγάρου Curtius, τοῦ Ang. Donnay μία ἀποψὶς τῆς κοιλάδος Ourthe καὶ τοῦ Alex. Marcette θαλασσογραφίαι πλήρεις ζωῆς.

★

Τὴν 1ην Μαρτίου 1909 θ' ἀνεγερθῇ εἰς τὴν Βαρσοβίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἑκατὸν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σωπέν, μνημεῖον εἰς τὸν μέγαν συνθέτην. Ὁ Σωπέν ἐγεννήθη, ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν Ζηλαζοβάβοιαν, πόλιν κειμένην πλησίον τῆς πρωτευούσης τῆς Πολωνίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ συναχθοῦν εἰς τὴν Βαρσοβίαν οἱ μεγαλείτεροι μουσικοὶ τῆς ἐποχῆς μας.

★

Ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων εβδομαδιαίων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν «Εἰκονογραφική», «Ἑλλ. Ἐπιθεωρήσεως», «Παναθηναϊκῆς», «Παναθηναίων», «Ἀληθείας», «Ἑλλάδος», «Πανελληνίου Κράτους», «Ρωμηοῦ», «Κράτους», «Ἐθνικοῦ Βήματος» καὶ «Πύρρον», ἰδρυθῆναι ἑταιρεία περιοδικοῦ τύπου Ἀθηνῶν, σκοποῦσα τὴν συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν πρόοδον τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Ἡ διευθύνουσα ἐπιτροπὴ ἀπαιτήσῃ ἐκ τῶν κ. κ. Δ. Καλογεροπούλου, Κ. Μεγαλίδου καὶ Θ. Τζαβέλλα.

★

Διὰ τῆς «Σφραγιστοῦ» ἥτις εἶχεν ἀποπλεῦσθαι εἰς Κωνσταντίνην χάριν τῶν οἰσιμοληκτικῶν ἐκπομπῶν πολυτίμητα σκευῆ ἀνευρεθέντα ἐν Μεσσηνίᾳ ὑπὸ σωρῶν ἐρειπίων, ἐν οἷς τρεῖς εἰκόνες καὶ δύο σταυροί, ὧν ὁ εἰς ἔχει μεγάλην ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν.

★

Ἐν τῷ Παρθενῷ, ἀρχοῦνται προσεχῶς αἱ ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις τῶν μελῶν αὐτοῦ. Θὰ ἐμιλήσων ἐκτός ἄλλων, ὁ κ. Ἀραβαντινὸς περὶ τῆς ποιήσεως ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῆς λαογραφίᾳ ἐν τῇ ποιήσει, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς κ. Χορτὼν Ἑλληνιστί, ὁ κ. Ηλιοπούλου περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὑπευθύνου τῶν πράξεων του, ὁ κ. Γ. Καραβίας περὶ ἐπιφανῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐν τῇ ἑξέχῃ, ὁ κ. Μάτεσις περὶ οἰκονομικῶν κρίσεων, ὁ κ. Πεταλάς περὶ τῶν πρώτων κατοικῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ κ. Σάμιος περὶ τῶν δασῶν ὑπὸ αἰσθηματικῆν ἔκφασιν, ὁ κ. Φραγκιᾶς περὶ κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ ἄλλοι.

★

Ὁ κ. Ν. Παπαλεξανδρῆς, ἀρξάμενος τῶν διαλέξεων τοῦ «Ἐθνικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου», ἐμιλήσεν μὲ πολλὴν εὐγλωτίαν περὶ «τῶν δημοτικῶν ἡμῶν ἀομάτων, τῆς ποιήσεως αὐτῶν καὶ περὶ χοροῦ Ἑλληνικοῦ». Κατέδειξε τὴν δύναμιν τῆς Ἑλλ. ποιήσεως, ἐξήρα τὴν ἔμπνευσιν τῶν ἀομάτων καὶ τὴν χάριν τῶν Ἑλλ. χορῶν. Κατεφέρθη κατὰ τῶν δῆθεν δημοτικιστῶν—μαλλιαρῶν, καὶ ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς διασώσεως τῶν γνησίων μελῶν τῆς μουσικῆς καὶ περισυλλογῆς αὐτῶν.

★

Ἡτοιμότησεν ἐν Παρισίοις Ἀλβέρτος Μερά (Mérat) ἐκ τῶν καλῶν ποιητῶν τῆς Γαλλίας. Ἐξῆσεν ἀπορῥύθως μίαν ζωὴν φαιδράν, ἀλλ' ἥτις κατέληξεν εἰς μελαγχολίαν.

Εἶχε καταντήσῃ ἕως δι' αὐτὸν νὰ ἀστείεῖται, νὰ φαίνεται εὐθυμος, καίτοι ἐν σάρκωμα εἰς τὸν λαιμὸν

ἦτο ἀφορμὴ νὰ τὸν στενοχωρῇ. Κατόπιν ἐγχειρίσεως ἀπὸ ἀλλότῃ τοῦ σαρκώματος, ἀλλ' μαζὶ μὲ αὐτὸ ἔλλειψε ἡ εὐθυμία τοῦ ποιητοῦ καὶ κατέστη ὁ μελαγχολικώτερος τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ἐξέδωκε τὰς «Χμαιράς» ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ, ἔγραψε διὰ τοὺς στίχους τοῦ Μερά, οἱ «ἔχουν τὸ βαθὺ θάλλητρον τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῶν ὁποίων προκύπτουν τὰ ἄνθη καὶ τῶν ψυχῶν ἀπὸ τὰς δροίας προκύπτουν αἱ ἰδέαι». Ὁ Th. de Banville ἀπεφάνθη εἰς μίαν κριτικὴν του δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Ἐπιθεωρήσει» τοῦ ἸΘ'. αἰῶνος» ὅτι ὁ Μερά εὗρισκε τὴν ὀδρισικὴν λέξιν, τὴν διαποιοῦσαν κόσμον ἰδεῶν καὶ ὀνείρων». Ἀλλ' ἔζη, καίτοι τοσοῦτον εὐμοιρῶν ποιητικῆς φλεβός, ἐν μονώσει νέοι διηροῦντο ποιητικοὶ ὀρίζοντες· οἱ Παρθασοῖδες ἀπεκήρυττον τοὺς παλαιότερους, ἐν οἷς καὶ ὁ Μερά καὶ ὁ ποιητὴς παρεγνώρισθη. Ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Μερά, αἱ «Χμαιραὶ», τὸ «Ἐδωλον», αἱ «Μαυμάρινοι πόλεις» σφραγίσαι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ τὰ «Παρισινὰ ποιήματα» εἶνε τὰ ὀραιότερα.

★

Ἐν Παρισίοις θὰ ἰδρυνθῇ ἀνδρία εἰς τὸν Γ. Μπονντέ, φιλόλογον τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος καὶ ἰδρυτὴν τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων.

★

Εἰς Παρισίους καὶ Λυὸν ἐκωστάσθη ἡ ἑκατονταετηρίς τοῦ Γκουϊνιὼλ, τοῦ ἥρωος τῶν θεατρικῶν ἀνδρεικέλων.

★

Πρόεδρος τῆς Διεθνούς ἐκθέσεως τῆς Διέγκης, τὴν ὅποιαν διοργανοῦ ἡ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς Καλλιτεχνικῆς ἑταιρείας, ἐξελέγη ὁ κ. Paul van Heogarden—Braconier. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θ' ἀνοίξῃ τὴν 9ην Μαΐου ν. ε. εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ μεγάρου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

★

Ἡ ἐν Διέγκῃ ἑταιρεία «Τὸ ἔργον τῶν καλλιτεχνῶν» ἀγγέλλει ὅτι λαμβάνει τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημεῖου εἰς μνήμην τοῦ γλύπτου Ἰωάννου Delcour.

✠ ✠ ✠

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχ. σχολῇ ὠμίλησαν ὁ κ. Χάσλουν περὶ τῶν ἐπιγραφῶν τοῦ Αἰῶνος καὶ τῆς οἰκογενείας Κατελοῦζων, ὁ κ. Δῶκινς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ὀρθίας Ἀρτέμιδος ἐν Σπάρτῃ, ὁ κ. Γουέις περὶ τῶν ἐν Ζερελῇ τῆς Θεσσαλίας ἀνασκαφῶν καὶ ὁ κ. Γουντγάρδ περὶ τῆς ἐν Σπάρτῃ πολιτείας τοῦ Λυκούργου.

Εἰς τὴν Γερμανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολὴν ὠμίλησαν ὁ κ. Μιχ. Δέφνερ περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Μεθάνων, ὁ δὲ κ. Μίλλερ περὶ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Λημναίας Ἀρτέμιδος ἐν Κομποθέτρᾳ τῆς Τριφυλίας, ὁ κ. Πριγκζάιμ περὶ Καλοῦδωνος, ὁ κ. Δαίρπφελδ περὶ τῶν ἐν Λευκάδι—Ἰθάκῃ ἀνασκαφῶν.

Ἐν τῇ Ἀμερικανικῇ Σχολῇ ὠμίλησαν οἱ κ. κ. Β. Χ. Χιλ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1908, Γ. Β. Ἐλδερκιν περὶ τῆς πηγῆς τοῦ Γλαύκου ἐν Κορίνθῳ, καὶ Β. Κ. Πρέντις περὶ μιᾶς πόλεως καὶ βασιλικῆς ἐπαύλεως ἐν τῇ ἐγγυς χριστιανικῇ Συρίᾳ.

★

Ἡ Ἱταλικὴ ἀρχαιολογικὴ ἀποστολὴ ἀνεκάλυψεν ἐν Κρήτῃ εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Φαιστοῦ πηλινὴν πινακίδα, ἐν σχήματι δίσκου κυκλικοῦ διαμέτρου 16 ἑκατοστῶν, ἥτις ἀποδεικνύει ὅτι πρὸ 4 ἢ 5,000 ἐτῶν ὑπῆρχεν ἐν Κρήτῃ μία ἰδέα καὶ ἀρχὴ τυπογραφίας. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιφάνειαι τοῦ δίσκου καλύπτονται ὑπὸ γραμμάτων τοῦ εἰκονογραφικοῦ (ιερογλυφικοῦ) εἶδους,

250 τὸ δ' ὄλον. Εἶνε δὲ ταῦτα μορφαὶ ἀνθρώπων, πτηνῶν, ἰχθύων, δένδρων, φυτῶν, σκευῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων. Τὸ παράδοξον τοῦ ἐπιγραφικοῦ τούτου μνημείου εἶνε ὅτι τὰ γράμματα δὲν ἔχουν χαραχθῇ διὰ στόλου, ὅπως εἰς πάσας τὰς ἄλλας Κρητικὰς πινακίδας, ἀλλ' εἶνε ἐκιστον ἰδιαιτέρως τυπωμένον δι' ἰδίου τύπου ἐπὶ τοῦ πηλίνου δίσκου. Οὕτω ἤρχισε καὶ ἐπὶ Γουτεμβέργιου ἡ σημερινὴ τυπογραφία. Δηλαδὴ ἐπανελήφθη ὅ,τι ἤδη πρὸ 40 καὶ πλέον αἰώνων ἐγένετο ἐν Κρήτῃ.

Ὁ διάσημος ἀρχαιολόγος Sayce ἀνεκάλυφεν πλησίον τοῦ Κομποσχίε τοῦ Σουδάν τὴν τοποθεσίαν τῆς ἀρχαίας Μερόης, ἣν ἀναφέρει ὁ Στράβων καὶ ἣν μάλιστα ἀνεξήτησε τῷ 1821 ὁ Καγιάρ. Ἀνεκαλύφθη μέγας κτιστὸς περίβολος, τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀμμωνος ὡς καὶ μικρὸν εἰδώλιον τοῦ Ραμσή.

Ἐν ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ πλοίῳ πλήρες ἀγαλμάτων κιονοκράνων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς λαμπροτέρας περιόδου τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης ἀνεκαλύφθη εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Μεσογείου κατὰ πολὺν παράδοξον περίπτωσιν χάρις εἰς σπογγαλιευστικὸν Ἑλληνικὸν πλοῖον πλησίον τοῦ Σφαῖ τῆς Τριπολιτίδος. Μόλις οἱ δύοτα κατῆλθον εἰς τὸν βυθὸν, διέκρινον μέγα πλοῖον καὶ λείψανα γιγάντων νεκρῶν. Ἀνηγγέσθη τὸ γεγονός εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Τυνησιακοῦ μουσείου ἀρχαιολόγον κ. Μέρλιν, ὅστις ἐπελήφθη τῶν ἀνασκαφῶν. Οἱ Γάλλοι δὴ τότε εἶδον ὅτι οἱ ὡς γίγαντες ἐκληφθέντες ἦσαν ἀγάλματα μαρμαρίνα, τὰ ὅποια εἶχον καλυφθῇ ἀπὸ φύκη. Οἱ ἐξερευνηταὶ ἀνεῦρον ἐξήκοντα κίονας καὶ κιονόκρανα Κορινθιακοῦ καὶ Δωρικῶν ρυθμοῦ, στυλοβάτας καὶ μαρμαρίνας προμετώπας κτιρίων, ἀρίστης τέχνης, διαφόρων εἰδῶν.

Τὸ σπουδαιότερον ἀντικείμενον τῆς ἀνακαλύψεως ἀναγράφεται ὡς ἐν ὀρειγάλινον ἀγαλμα τοῦ Ἑρωτος σχεδὸν πέντε ποδῶν ὕψους, πιστεύεται δὲ ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ Πραξιτέλους, τοῦ μεγίστου τῶν Ἑλλήνων γλυπτῶν, ἢ τουλάχιστον θαυμασίον ἀποτύπωμα αὐτοῦ. Ὁ ἱστορικὸς Καλλιόστρατος περιγράφει τὸ ἀγαλμα τοῦ Ἑρωτος ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους ἀκριβῶς σύμφωνον πρὸς τὴν τελευταίαν ἀνακάλυψιν.

Ἐν ἑτέρῳ εὗρημα μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἶνε εἰς Ἑρμῆς, ἢ μᾶλλον ἂν ἀγλύφος κεφαλὴ ἐπὶ τοῦ λίθου, ὡς ἐσυνήθιζαν εἰς τὰς προμετώπας τῶν οἰκιῶν καὶ κτιρίων. Ἡ κεφαλὴ ἀναπαριστᾷ τὸν Διόνυσον ἢ Βάκχον, τὸν θεὸν τοῦ οἴνου. Ἡ κόμη καὶ τὸ γένειον εἶνε θαυμασίως ἀποτυπωμένοι. Ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς προμετώπης φέρει τὸ ὄνομα τοῦ γλύπτου διὰ τῶν χαρακτήρων «Βοῖθος Χαλκιδῶν ἔγλυψεν». Εἰς διαφόρους ἀρχαίους συγγραφὰς ἀναφέρεται τὸ τοῦ Βοῖθου ὄνομα καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Πλίνιον.

Ἐκ τῶν ἄλλων εὐρημάτων διεκρίνοντο ὀρειγάλινα πλαίσια κεκοσμημένα διὰ κεφαλῶν γυναικῶν, ἐστεμμένων διὰ κισσοῦ. Ἐπίσης ἐν ἀγαλματίῳ φέρον τὸ ὄνομα «Ἑρως Ἀνδρογύνης, Ἑρμαφρόδιτος».

Ἐν γένει πάντα θεωροῦνται ὡς διατηρούμενα ἐν ἀρίστῃ καταστάσει, καὶ μόνον ὅταν καθαρισθῶσιν ἐκ τῆς θαλασσοαμμοκονίας τῆς ἐπικαθησάσης ἀπὸ δισκίλων ἐτῶν, θὰ ἐξακριβωθῶν αἱ λεπτομέρειαι. Ὑποτίθεται ὅτι τριτῆρος θὰ μετέφερε τὸ φορτίον πιθανῶς εἰς Ἰταλίαν ἐξ Ἑλλάδος πρὸς ἀνοικοδόμησιν ναοῦ, καὶ ἡ τρικυμία κατεπόντισε τὸ πλοῖον.

Ὁ Μωαμεθανὸς Ἀχμέτ Σουρουμᾶ ἐξ Αἰδινίου μετέφερεν ἐκεῖθεν εἰς Πειραιᾶ ἀγαλμα ἀρχαιότατον καὶ ὠραιότατης τέχνης, παριστῶν γυναῖκα ὕψους 30

ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου διὰ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν.

Ἐν τῇ Αὐστριακῇ Ἀρχ. σχολῇ, κατὰ τὰς διαλέξεις τῆς ὁποίας ἀπεφασίσθη νὰ παρίστανται μόνον ἀρχαιολόγοι, ὁ κ. Σβορώνος ὠμίλησε περὶ τριῶν ἀναγλύφων. Περὶ τοῦ πρὸ 25 ἐτῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ εὐρεθέντος ἀναγλύφου τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς Ἡπίονης, περὶ ἑτέρου τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῆς τροφοῦ Τρυόνας καὶ περὶ ἐνὸς μυστηριώδους ἀναγλύφου τοῦ πρώτου π. Χ. αἰῶνος, εὐρεθέντος ἐν Κυνουρία. Αἱ ἐρμηνεῖαι τοῦ κ. Σβορώνου παρήγαγον πολλὴν αἰσθησιν, ἐπηκολούθησε δὲ ἐπ' αὐτῶν ζωηρὰ συζήτησις. Κατόπιν ὁ γραμματεὺς τῆς Αὐστριακῆς σχολῆς κ. φὸν Πρεμερστάιν παρουσίασε ἐπιγραφὴν «ὑποθήκης» ὀνομάζουσαν δύο ἄγνωστα μέχρι τοῦδε γένη, τῶν Γλαυκιδῶν καὶ τῶν Ἐπικλειδῶν.

Ἐπανελήφθησαν καὶ ἐφέτος αἱ διαλέξεις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ὁ κ. Σωτηριάδης ὠμίλησε περὶ τῶν ἐλλειψοειδῶν κτισμάτων τοῦ Θέρμου.

Ἐν Παλαιοκάστρῳ τῆς Καρδίτης, εἰς ἀνασκαπτόμενον ἀγρὸν ἀνευρέθη προτομὴ ἀγολματίου ἐκ χαλκοῦ, καλῆς τέχνης, παριστώσα παρθένον. Ἐπίσης εὐρέθησαν δύο βραχιόλια χρυσᾷ βαρύτιμα καὶ περιδέραιον, ὡς καὶ τεμάχιον προσωπίδος ἀργύρεας μετ' ἐντύπων παραστάσεων ἐπιχρυσῶν.

Ἐξοδος μαλλιαρῶν

[Γελοιογραφία Θ. Ἀννίου.]